

Kibirli Güncesi Elemin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 31 Mayıs 2019

Unutulmuşluğun iksirini içti
İçine düşülesi kuyunun varsa eğer bir meşrebi
Uyuttu kuytuları mavi iklim
Göçebe ruhların pervazında gaipten gelen bir inilti
Düş balyalarında aşkın varsa yoksa hikmeti.

Duman bürüdü gözlerini zaferinde düşkün öznenin
Aşkı ihya eden bir özlemdi ve çaresizlik
Ilık meltemin doğurgan haznesinde
Yorgun müridi mevsimin ve de bir lal hecede
Gizlenen bulut kadar savsak ve beyaz
Ve pervasız bir ibare
Düş yorgunu gürbüz güneşin de
Ehli beyit haşmeti
Sadece durağan hayatlardan çalıntı bir müfreze.

Yan batan bir tekne;
Dümende aşkın illet nefesi
Göğün kıvrımlarında hülasa bir beyit ile vuruldu gonk
Haşmetli sevdaların kibirli tininde
Bir yakamoz kundaklandı ansızın
Ne Tanrı idi yetkin ne de elemdi metni
Aşka konuşlu kabrin.

Şimdi izafi bir rotada
Derdest olmuş yüreğin kopuk kancasında
Asılı benim yitimim
Ne de olsa dünden beri sönük feriyim
İçimdeki kayıp mealin.

Aşka hürmet ettiğim devasa bir mabet
Yana yakıla sevip yaşamakla geçen izafi bir mevsim
İçinden çıkamadığım görkemli kabrim
Gelip gidenlerin olmadığı yalnızlık kitlem
Karan mı yüreği o ferman?

Yoksa tkezlediđim bir fetva kibirli gncesi elemin?
Zaafarımdan ayrı dştm bu mevsim
Varsa yoksa nazım niyazım
Elbet karşılık bulacak Hakkın nezdinde.